

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010681
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1519010681.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci proti obžalovanému W. F., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/70/2019 zo dňa 11.11.2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. novembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného W. F., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudkyňa Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 4T/70/2019 zo dňa 11.11.2019 rozhodla tak, že podľa § 238 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný W. F. ponecháva vo väzbe z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Zároveň súd prvého stupňa rozhodol tak, že podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka a podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť obžalovaný, ktorú do dňa rozhodovania krajského súdu bližšie neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a tak zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že na W. F. bola dňa 30.10.2019 na Okresnom súde Bratislava V podaná obžaloba a to Okresnou prokuratúrou Bratislava V pod sp. zn. 4 Pv 52/2019, ktorá mu kladie za vinu spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Krajský súd preskúmaním kompletného na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu ďalej zistil, že obžalovaný W. F. bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2Tp/45/2019 zo dňa 04.05.2019 a to z dvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že lehota väzby začala plynúť dňom 02.05.2019.

Sťažnostný súd konštatuje, že zákonné procesné lehoty na rozhodnutie súdu o prípadnom ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby boli dodržané s tým, že obžaloba bola prokurátorom podaná na vecne a miestne príslušný súd v lehote dlhšej ako dvadsať pracovných dní pred uplynutím základnej lehoty väzby

(§ 76 ods. 2 Tr. por.). Formálne podmienky na rozhodnutie súdu prvého stupňa o prípadnom ďalšom trvaní väzby, po podaní obžaloby, boli teda splnené.

Krajský súd pri rešpektovaní prezumpcie nevinu obžalovaného dospel na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, teda k tomu, že obvinenie zo spáchania trestného činu, pre ktorý bola podaná obžaloba sa od vznesenia obvinenia nezoslabilo a je tu aj naďalej dostatočne odôvodnené podozrenie, že obžalovaný prechovával a prípadne aj predával drogy. Toto dôvodné podozrenie postačujúce na podanie obžaloby možno vyvodiť zo svedeckých výpovedí napríklad H. T., I. K., V. W., ktorí vypovedali, že si od obžalovaného kúpovali drogy, pričom zo záverov znaleckého dokazovania Kriministického a expertízneho ústavu PZ je zrejmé, že u obžalovaného bol zaistený metamfetamín, sušený rastlinný materiál Cannabis ako aj tabletky s MDMA. Podľa názoru sťažnostného súdu je preto podmienka uvedená v náveti ustanovenia § 71 ods.1 Tr. por. splnená aj naďalej.

Súd prvého stupňa správne konštatoval aj väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., ktorý, aj podľa sťažnostného súdu, naďalej trvá.

Pokiaľ ide o dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., tak tento väzobný dôvod vychádza najmä z dôvodného podozrenia, že obžalovaný dlhodobo (sústavne) neoprávnene manipuloval s drogami, ktoré opakovane predával viacerým osobám a možno vysloviť aj dostatočne odôvodnené podozrenie, že práve predajom drog získaval obžalovaný podstatnú časť finančných prostriedkov potrebných na krytie svojich životných potrieb. Tomuto záveru nasvedčuje to, že v mieste, ktoré užíval obžalovaný bolo zaistené pomerne veľké množstvo drog, t. j. možno vysloviť dostatočne odôvodnenú pravdepodobnosť, že išlo o taký spôsob manipulovania s drogami zo strany obžalovaného, ktorý bol zameraný na následný predaj drog iným osobám.

Možno preto vysloviť dostatočne odôvodnenú obavu, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by mohol obžalovaný opätovne páchať obdobnú trestnú činnosť, aby tak dokázal kryť svoje náklady na život. Za týchto okolností je zatiaľ osoba obžalovaného a okolnosti prípadu takým faktorom, ktoré vytvárajú väzobný dôvod uvedený v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako aj hrozbu z možného pokračovania v takomto konaní v prípade prepustenia z väzby na slobodu. Uvedenému zodpovedá aj judikatúra Ústavného súdu SR (sp. zn. II. ÚS 67/2013) podľa ktorej pri rozhodovaní o väzbe môže súd riziko páchania trestnej činnosti do budúcnosti len odhadovať (prognózovať).

V tomto smere poukazuje krajský súd aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Tpo/52/2019 zo dňa 22.10.2019, ktorým došlo k zamietnutiu žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, s ktorého závermi sa sťažnostný súd (vzhľadom na krátkosť času, ktorý uplynul od vydania citovaného uznesenia) stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje bez nutnosti ich opakovať.

Pokiaľ ide o inštitúty umožňujúce nahradiť väzbu (§ 80, § 81 Tr. por.) tak sťažnostný súd pripomína, že obžalovanému sa kladie za vinu spáchanie obzvlášť závažného zločinu. V takýchto prípadoch je možné nahradiť väzbu len v prípadoch, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu (§ 80 ods. 2, § 81 ods. 1 Tr. por.).

Tento záver vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu SR (R 45/2013 - uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tost 32/2012 zo dňa 02.10.2012). Najvyšší súd SR v uvedenom rozhodnutí zaujal právny názor, že podmienka umožňujúca nahradiť väzbu pri obzvlášť závažných zločinoch len v prípade výnimočných okolností prípadu nie je rozporná s článkom 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ustanoveniam Dohovoru by nezodpovedalo, ak by pre určitú kategóriu trestných činov alebo pre určitý väzobný dôvod bola náhrada väzby zákonom úplne vylúčená. Ak sa však možnosť prepustenia na slobodu pri náhrade väzby diferencuje jednak liberálnejšími všeobecnými podmienkami a jednak potrebou splnenia navyše aj podmienky výnimočných okolností prípadu pri stíhaní obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin, je takáto osobitná podmienenosť vecne odôvodnená charakterom deliktu, ktorý je predmetom konania a teda legitímna a proporcionálna. Ak zákon podmieňuje možnosť nahradiť väzbu výnimočnými okolnosťami prípadu pri trestnom stíhaní za obzvlášť závažný zločin, sú touto právnou úpravou splnené garancie práv obžalovaného v zmysle článku 5 ods. 3 Dohovoru. Ide o materiálne kritérium náhrady väzby v konaní vedenom proti obžalovanému pre obzvlášť závažný zločin, ktoré nevyvoláva nepoužiteľnosť podmienky o výnimočných okolnostiach prípadu z dôvodu prednostnej

aplikácie Dohovoru v zmysle článku 154c ods. 1 Ústavy SR. Tento záver je súladný aj s rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu SR (sp. zn. II. ÚS 67/2013), ktorý uviedol, že pri väzbe obvineného z obzvlášť závažného zločinu je nevyhnutné na nahradenie väzby preukázať celkom zjavnú neprimeranosť väzby v porovnaní s jej nahradením.

Sťažnostný súd nezistil v danom prípade žiadne skutočnosti, ktoré by sa dali označiť za výnimočné okolnosti prípadu. Za výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 80 ods. 2 Tr. por. a § 81 ods. 1 Tr. por. sa považujú mimoriadne okolnosti prípadu, za ktoré nie je možné považovať len bežne sa vyskytujúce okolnosti. Výnimočné okolnosti prípadu sú preto také okolnosti, ktoré sa svojim významom, či obsahom približujú okolnostiam uvedeným v ustanovení § 39 Tr. zák. Sťažnostný súd opakuje, že žiadne takéto mimoriadne okolnosti prípadu neboli vo veci a ani v osobách obvinených zistené.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam nebolo možné prepustiť obžalovaného za použitia dohľadu probačného úradníka.

Sťažnostný súd uzatvára, že v predmetnej trestnej veci sú dané dôvody väzby a vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter stíhanej trestnej činnosti (obzvlášť závažný zločin), nie je možné účel väzby dosiahnuť iným opatrením (zásada subsidiarity). Nebezpečenstvo pokračovania v páchaní rovnakého trestného činu zo strany obžalovaného hrozí akútne, teda bezprostredne. V záujme účinnej ochrany spoločnosti a v záujme riadneho stíhania a potrestania prípadných páchatelov zločinov je preto potrebné dať zatiaľ prednosť ochrane spoločnosti pred osobnou slobodou obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.